

## Mødet den 12. Juli 1923.

1. (J. Nr. 319—1923). Cirkulære fra Indenrigsministeriet angaaende **Fordelingen af Byggearbejder, der støttes ved Statslaan, gennem hele Aaret.**  
Toges til Efterretning.
2. (J. Nr. 27<sup>19</sup>—1923). Meddelelse fra Indenrigsministeriet om **Bevilling af Statsbyggelaan til Fru M. Knudsen.**  
Toges til Efterretning.
3. (J. Nr. 141—1923). **Indenrigsministeriets Samtykke til Køb af Ejendommen Spanien Nr. 3—5.**  
Toges til Efterretning.
4. (J. Nr. 311—1923). Skrivelse fra Indenrigsministeriet angaaende **fortrinsvis Adgang for Fængselsbetjente til Arrestforvarerstillinger.**  
Toges til Efterretning.
5. (J. Nr. 23<sup>8</sup>—1923). **Regning for Aftenskolen for Arbejdere for 1922—23.**  
Toges til Efterretning.
6. (J. Nr. 23<sup>7</sup>—1923). **Regnskab fra Stadion fra 1<sup>1</sup>/<sub>6</sub>. 1922 — 31<sup>1</sup>/<sub>6</sub>. 1923 og Budget for næste Aar.**  
Toges til Efterretning.
7. (J. Nr. 238—1923). Meddelelse fra Købstadforeningen om foretagen **Henvendelse til Indenrigsministeriet angaaende en mere effektiv Eftersøgning af Alimentanter.**  
Toges til Efterretning.
8. (J. Nr. 12<sup>19</sup>—1923). Meddelelse fra **Købstadfor-**

eningen om foretagen Forespørgsel til Indenrigsministeriet angaaende Brændselshjælp til Aldersrentenydere.

Toges til Efterretning.

9. (J. Nr. 299—1923). **Legatberetning for den jyske Handelshøjskole.**

Toges til Efterretning.

10. (J. Nr. 317—1923). **Nedsættelse af Udvalg angaaende Forhandling om Garnisonsordningen.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse valgtes.

11. (J. Nr. 271—1923). **Henvendelse fra Kalundborg Byraad angaaende Natfart paa Aarhus—Kalundborg Ruten.**

Følgende Skrivelse forelaa:

»I sit den 12 ds afholdte Møde har Kalundborg Byraad vedtaget at nedsætte et Udvalg til ved Henvendelse til Trafikministeriet at søge opnaaet en Forbedring af Kalundborg—Aarhus Ruten ved, at der etableres Natfart paa denne, saavel fra Sjælland til Jylland som omvendt, og at anmode Aarhus Byraad om at ville yde Bestræbelserne herfor sin værdifulde Støtte, idet man haaber at kunne gaa ud fra, at ovenfor nævnte Ønske deles af Aarhus Kommune og vil have betydelig Interesse for denne og større Dele af Jylland.

Man tillader sig derfor at bede Aarhus Byraad give Planen sin Tilslutning og skal meddele, at Kalundborg Byraad for sit Vedkommende har valgt 3 Medlemmer til et eventuelt Fællesudvalg til Sagens Fremme.«

Forslaget var tilsendt Aarhus Handelsforening, og fra denne forelaa følgende Erklæring:

»Bestyrelsen for Aarhus Handelsforening tillader sig at udtale, at om end disse Bestræbelser

for at tilvejebringe en forbedret Forbindelse mellem Aarhus og Sjælland har den aarhusianske Handelsstands varmeste Interesse, saa mener man dog, at Kravet hører til dem, der kan udsættes og derfor ikke bør fremkomme paa et Tidspunkt, hvor det i saa høj Grad er nødvendigt for Staten at holde igen paa Udgifterne, at der dog ikke er noget Haab om, at Kravet kan gennemføres.»

J. Chr. Møller mente ikke, at Aarhus Byraad som saadant havde nogen egentlig Interesse i Natfart til Kalundborg, og en saadan Rute vilde næppe blive meget søgt, idet de, som ønskede at sove, skulde staa op for at skifte i Kalundborg. Noget andet var, at alle selvfølgelig var interesseret i at faa bedre Skibe paa Kalundborgruten, men et Par virkelig gode Skibe, der kunde indvinde f. Eks. 1 Time, vilde allerede koste betydelig, og da Statens Budget i Forvejen var meget stærkt belastet, nyttede det næppe i Øjeblikket at stille yderligere Krav til Statsbanerne. Selvfølgelig kunde man godt nedsætte et Udvalg, men der var næppe Udsigt til noget Resultat.

M. Brammer antog, det havde mere Interesse for Aarhus, hvis der blev Tale om en Fart af 2 Gange daglig, Morgen og Aften, og det var næppe uigennemførligt, da Statsbanerne nok kunde benytte det samme Personale til to Ture som nu til een, hvorfor det ikke blev særlig dyrere. En Natforbindelse vilde vist ikke faa stor Betydning.

M. C. Falk henstillede at nedsætte et Udvalg paa 3 Medlemmer til Samarbejde med Kalundborg Byraad. Der kunde maaske derved opnaas enkelte Ændringer af Betydning for Aarhus By og for de rejsende.

J. Chr. Møller kunde godt tiltræde at nedsætte et Udvalg, men det førte næppe til noget Resultat m. H. t. Dobbbelfart, for Ruten var i Forvejen ikke stærkt belastet udenfor selve Ferietiden, og det kostede jo ogsaa noget at sejle.

V al d. P e d e r s e n anbefalede at nedsætte et Udvalg, selv om der maaske ikke kom meget ud deraf i 1. Omgang. Fabrikant Møller tænke aabenbart kun paa de Mennesker, som rejste i Sovevogn, og de var naturligvis ikke interesserede i en saadan Tur; men heldigvis for Statsbanerne var der ogsaa Folk, som rejste paa 3. Klasse, og de skulde nu skifte flere Gange med Toget fra Aarhus til København. Taleren troede ogsaa, at to Ture kunde gennemføres uden væsentlig Forøgelse af Mandskabet, og man fik Skibene langt bedre udnyttet ved at tage to Ture i Stedet for een.

A. M ø r u p kunde ikke tænke sig, at Statsbanerne havde megen Lyst til at udvide Farten paa Kalundborg-Ruten, da den i Øjeblikket arbejdede med betydelig Tilsætning, og med to Ture vilde det blive endnu værre. Det kunde vist heller ikke gennemføres uden med dobbelt Mandskab, for der var saa mange Forberedelser og andet Arbejde udenfor den Tid, Skibene sejlede, at Mandskabet vist i Øjeblikket kom stærkt op imod 8 Timers Arbejde daglig.

A. Bitsch syntes ikke, det afgørende var, hvorledes Staten stillede sig dertil, men om Sagen havde Interesse for Aarhus Byraad, og Taleren vilde derfor anbefale at nedsætte et Udvalg.

J. Chr. Møller bemærkede, at Hr. Bitsch glømt, at alle var en Del af Staten, og naar Staten fik større Udgifter, vilde det gaa ud over baade Borgerne og den enkelte.

Det vedtoges at nedsætte et Udvalg paa 3 Med-

lemmer til Samarbejde med Kalundborg Byraad, og hertil valgtes B o r g m e s t e r e n, M. S i m o n s e n og N i e l s B a r n o w.

12. (J. Nr. 314—1923). **Indbydelse til Generalforsamling i Hads Herreds Jernbane.**

H. P. C h r i s t e n s e n valgtes som Byraadets Repræsentant.

13. (J. Nr. 303—1923). Skrivelse fra Københavns Magistrat om **Frafaldelse af Anmeldelse af Læge, Medicin og Sygehjælp til Aldersrentenydere.**

Fra Aldersrentsudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Tilbagesendes tjenstlig Aarhus Byraad, idet man skal tillade sig at henstille, at man under Forudsætning af Gensidighed frafalder Kravet om Anmeldelse fra Københavns Magistrat af de ommeldte Ydelser efter Aldersrenteloven.«

Indstillingen vedtoges indtil videre.

14. (J. Nr. 268—1923) **Cirkulære fra Indenrigsministeriet angaaende Oplysninger vedrørende Paa-ligning af personlig Kommuneskat.**

F o r m a n d e n henledte Opmærksomheden paa, at der foruden Skemaet forelaa et Forslag fra Aarhus Ligningskommission, som Byraadet antageligt kunde slutte sig til.

J. C h r. M ø l l e r henstillede at lade Sagen gaa til et Udvalg først, da det var noget vanskeligt paa staaende Fod at tage Stilling dertil.

M. C. F a l k pegede paa, at Ligningskommissionen var enig om Forslaget, og naar dette var Tilfældet, kunde man nok slutte sig dertil uden Udvalgsbehandling. De foreslaaede Ændringer var af rent praktisk Natur og vilde tjene til at lette Arbejdet.

F o r m a n d e n bemærkede, at der ikke var lang Tid til Udvalgsbehandling, da Sagen skulde

indsendes inden den 15. Juli. Men man kunde maaske sende Sagen til et Udvalg, og saafremt dette var enigt derom, ekspederede Sagen videre.

J. Chr. Møller kunde udmærket slutte sig hertil, hvis det f. Eks. blev henvist til Budgetudvalget. Ganske vist var Ligningskommissionen enig om Forslaget; men det var Byraadet, der skulde have Ansvaret derfor, og saa var det rigtigst i Forvejen at være helt klar over, hvad man skrev under paa.

M. C. Falk indrømmede, at naar Byraadet skulde anbefale noget, var det bedst at være klar over det. Men Borgerne valgte jo Ligningskommissionen, og Byraadet valgte ogsaa Medlemmer dertil, og denne Kommission arbejdede Aar efter Aar med Skattesager, hvorved den fik en langt bedre Indsigt i de specielle Ting end et Byraadsudvalg, som jo ikke særlig beskæftigede sig dermed. Naar der saa tillige forelaa en enstemmig Indstilling fra Kommissionen, kunde Byraadet sikkert ikke risikere noget ved at slutte sig dertil.

J. Chr. Møller vilde alligevel helst have Sagen til et Udvalg først.

Formanden fandt det rigtigst at henvise Sagen til et Udvalg, naar det blev forlangt.

Forslaget henvistes til Budgetudvalget saaledes, at hvis dette er enigt derom, sendes Sagen videre.

15. (J. Nr. 278—1923). **Skrivelse fra Politimesteren angaaende Redningsredskaber ved Badeanstalterne.**

Fra Udvalget for Bygninger og Inventar forelaa følgende Erklæring:

»1 Anledning af Politimesterens Skrivelse angaaende Redningsapparater paa Kommunens offentlige Badeanstalter for Kvinder Syd og Nord for Byen kal bemærkes, at der paa hver Bade-

anstalt findes 3 Stk. Redningsstænger paa 5 m med Spanskrørsbøjle samt 1 Redningskrans med Line, og da de badende ikke maa komme udenfor Bassinerne, er en Baad unødvendig og kan heller ikke haandteres i de smaa Bassiner. Til lige er der udspændt flere Tovværk tværs over Bassinerne, saa der er absolut ingen Fare for det badende Publikum. De to kvindelige Opsynsmener, at Forholdene er betryggende.»

M. C. F a l k var ikke sikker paa, at det var korrekt af Udvalget at tage dette Standpunkt. Naar Politimesteren krævede, at der anskaffes Baade, burde man gøre det, for hvis der skete et eller andet dernede, faldt Ansvar et paa Udvalget og Byraadet, og et Par Baade kunde næppe koste stort. Det var tvivlsomt, at Opsynet var i Stand til at redde en, som fik Krampe.

P. P e t e r s e n svarede hertil, at Baade slet ikke kunde anvendes i de smaa Bassiner. Derimod havde Udvalget vedtaget at anskaffe Telefon paa Badeanstalterne, saa der i Sygdomstilfælde o. l. hurtig kunde skaffes Læge. Ellers maatte man tage Ansvar et, men ingen kunde garantere mod hændelige Ulykker.

M. C. F a l k kunde ikke tiltræde Udvalgets Standpunkt, for Baadene kunde vist godt anvendes derude, og saa var det næppe forsvarligt at undlade at anskaffe dem.

Det vedtoges at svare i Henhold til Udvalgets Erklæring.

16. (J. Nr. 307—1923). **Besværing fra Vorup Sogneraad til Amtet over, at Aldersrenteudvalget har nægtet at refundere en fremsendt Regning.**

Fra Aldersrenteudvalget forelaa følgende Indstilling:

»I Anledning af hoslagte Sag, hvorefter Vorup Sogneraad har krævet det paalagt Aarhus Kommune at yde Refusion af et Beløb af 979 Kr. 35 Øre for ydet Lægehjælp i Tiden fra 12. August 1922 til 23. Februar 1923 til den her i Kommunen forsørgelsesberettigede alderdomsunderstøttede P. Brunsholt og Hustru, skal Udvalget udtale, at man har nægtet Refusion af det ommeldte Beløb, fordi man finder det stridende mod enhver kommunal Økonomi, naar Vederlaget for Ydelse af kommunal Lægehjælp kan antage saadanne Dimensioner som i nærværende Tilfælde, og en Kommunalbestyrelses Undladelse af — i Lighed med, hvad Tilfældet nu er for de allerfleste Kommuners Vedkommende — at træffe Overenskomst angaaende Udøvelse af kommunal Lægehjælp i Kommunen, bør formentlig ikke medføre, at Staten og andre Kommuner blankt maa asquiescere ved en Opholdskommunes nok saa meningsløse Dispositioner, thi meningsløs bliver en Disposition, der honorerer et Betalingskrav som det heromhandlede for Lægehjælp til en Person, der oppebærer offentlig Understøttelse, meningsløst set fra kommunal-økonomisk Standpunkt og meningsløst set i Forhold til, hvad selv en velstillet Familie, der jo selv maa afholde en saadan Udgift, anvender i lignende Tilfælde, idet man da sædvanligvis etablerer et Huslæge-Forhold, der vel næppe tilnærmelsesvis medfører en saa stor Udgift som den, her er Tale om, og der havde vel i og for sig intet været i Vejen for, at Vorup Sogneraad her kunde have aftalt et saadant Huslæge-Forhold, naar man ikke har fulgt den sædvanlige Vej, nemlig ved Indgaaelse af en Overenskomst om Udøvelse af kommunal Lægehjælp, at holde Lægernes Beta-

lingskrav saa nogenlunde indenfor fornuftige Grænser.

Udvalget vil herefter indstille til det ærede Byraad, at Refusionsnægtelsen opretholdes, og at Spørgsmaalet om Omfanget af Aarhus Kommunes Refusionspligt overfor den omdisputerede Udgift afgøres af Øvrigheden, eventuelt Indenrigsministeriet.\*

Kjeld Sørensen forelagde Indstillingen.

Marius Geertsen henledte Opmærksomheden paa et lignende Forhold, nemlig m. H. t. Fattigunderstøttelse. En Arbejdsmand tjente nu ved stadigt Arbejde ca. 2600 Kr. aarlig, men der var Tilfælde, hvor Opholdskommunen gav en Fattighjælp, der var større. Det maatte dog kaldes i høj Grad uretfærdigt, at en Fattighjælp skulde være større end en Arbejdsfortjeneste, og naar saadant fandt Sted, burde der protesteres derimod.

M. Brammer vilde for at forebygge Misforstaaelse gøre opmærksom paa, at der intet som helst forelaa om, at de Læger, der havde behandlet vedkommende, havde opført sig ukorrekt, og naar man skulde protestere imod at betale Regningen, var det ikke en Protest mod Lægerne, men mod Kommunen, som havde undladt at bruge den mest økonomiske Maade. Det vilde have været af Interesse om Aldersrenteudvalget havde faaet forelagt Rekvisitionssedlerne, men Kommunen hævdede selv, at man havde tilkaldt Lægen i hvert enkelt Tilfælde, og saa var det jo Lægens Pligt at give Møde og behandle den paa-gældende. Ydermere fremgik det af Sagen, at da meget hyppig Lægehjælp blev nødvendig, havde Lægerne indlagt Patienten paa Hospital, hvilket selvfølgelig var det rigtige, naar daglig Lægehjælp skulde til, men Patienten var udskrevet fra Ho-

spitalet uden Lægens Medvirkning, og derved havde Sogneraadet forsømt sin Pligt til at bruge den mest økonomiske Form for Lægehjælp til Patienten.

K j e l d S ø r e n s e n erkendte, at der maaske juridisk set ikke var noget at sige til Lægeregnningen, men det var alligevel en stiv Betaling for Lægehjælp i 6 Maaneder, og ikke ret mange Mennesker vilde selv kunne fremskaffe et saadant Beløb. Rekvisitionssedler var fra først af slet ikke nævnt, men efter at Sagen havde været hos Amtet, erklærede Sogneraadet, at Lægen hver Gang var rekvireret. Taleren tvivlede dog om, at der havde været tilstrækkelig Kontrol, og det var i alle Tilfælde rigtigt at protestere i saadanne Tilfælde, for der burde gøres opmærksom paa, at selv om det er lovmedholdeligt, er det alligevel ganske uanstændigt af en Læge at sende en saadan Regning. Taleren var i al Almindelighed enig med Hr. Geertsen angaaende Fattigunderstøttelserne, og hvis man fandt dem for store, burde man nægte at refundere dem og lade det gaa til højere Autoriteters Afgørelse.

F o r m a n d e n bemærkede, at Spørgsmaalet om Fattigunderstøttelser maatte man vente med at behandle, indtil der forelaa en saadan Sag.

M. B r a m m e r protesterede imod, at Hr. Kjeld Sørensen vilde beskyldte vedkommende Læge for at have beregnet sig et for stort Honorar, for der forelaa intet om, at hans Honorar ikke var i Overensstemmelse med Taksterne, og naar han blev tilkaldt af Kommunen, var det hans Pligt at møde.

K j e l d S ø r e n s e n vilke ikke beskyldte Lægen for at have beregnet sig for stort Honorar rent juridisk set, men det var alligevel et af den

Slags Tilfælde, man skulde være varsom med at forsvare, for det var uanstændigt af en Læge at forlange 979 Kr. for at behandle en Patient i  $1\frac{1}{2}$  Aar, og det var næppe sket, hvis det havde drejet sig om en privat Person. Lægerne var vist i Almindelighed bedst tjent med at begrænse deres Regninger en Smule.

F o r m a n d e n henstillede at slutte sig til Udvalgets Forslag.

Indstillingen vedtoges.

17. (J. Nr. 21<sup>a</sup>—1923). **Forslag til en Udvidelse af Bissensgade.** (Side 97).

Forslaget var tiltraadt af Amtslægen og Sundhedskommissionen.

Indstillingen vedtoges.

18. (J. Nr. 308—1923). **Forslag til Benævnelse af to Veje mellem Silkeborg- og Viborgvejen.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse foreslaar, at 1. Tværvej mellem Viborgvej og Silkeborgvej benævnes »Herningvej« og næste Tværvej »Ringkøbingvej«.

H. P. Salling henstillede at opkalde Gaden tæt ved Ceres efter L. Chr. Meulengracht. Han var en betydelig Mand i Aarhus, mangeaarigt Medlem af Byraadet og havde skænket Byen Legater, hvorfor han fortjente at mindes ved en Gade.

F o r m a n d e n svarede, at man havde inddelt Kvartererne saaledes, at Gaderne i samme Kvarter fik samme Slags Navne, enten Øer, Byer eller Personnavne; det var mest praktisk.

J. Chr. Møller havde ikke noget imod, at man mindede Meulengracht ved et Gadenavn, men det burde saa være en noget større Gade, og det lettete Oversigten, naar Gaderne i samme Kvarter havde Navne, der svarede sammen.

H. P. Salling agtede ikke at stille noget bestemt Forslag, men vilde henstille til Udvalget at have Meulengrachts Navn i Erindring.

Indstillingen vedtoges.

19. (J. Nr. 189—1923). **Sagen angaaende Automobilcentralen i Rosensgade Nr. 28** (Side 28).

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Forslag:

»Imellem Aarhus Kommune som Ejer af Ejendommen Matr. Nr. 722 af Bygrunden, Graven Nr. 21, og »Ejendoms-Aktieselskabet 10. Oktober« som Ejer af Matr. Nr. 700, Rosensgade Nr. 28 indgaas herved følgende

Overenskomst:

Der foretages en midlertidig Regulering af Skellet mellem de forannævnte to Ejendomme, saaledes som angivet paa vedhæftede Rids, hvorefter det med rødt betegnede Areal afgives af Matr. Nr. 722, medens det med brunt betegnede Areal afgives af Matr. Nr. 700.

I den ny Skellinie a-b-c lader Ejendoms-Aktieselskabet 10. Oktober« opsætte et Stakit, hvortil Tegning forelægges Byraadet til Godkendelse.

Denne Overenskomst er gældende, indtil den fra en af Siderne opsiges med  $\frac{1}{2}$  Aars Varsel; saadan Opsigelse kan dog tidligst foretages til 1. Maj 1933. Efter Overenskomstens Ophør er Ejeren af Matr. Nr. 700 pligtig til paa egen Bekostning at retablere de oprindelige Forhold og opsætte lovligt Hegn i Skellet mellem Ejendommene.

Ved eventuel Ombygning af Forhuset paa Matr. Nr. 700 skal dette rykkes tilbage til den for Rosensgade til den Tid gældende Byggelinie uden anden Godtgørelse end Anbefaling af de

til Byggeforetagendet eventuelt nødvendige Dispensationer fra Bygningslovgivningen. Den nu paatænkte Udvidelse af Porten mod Rosensgade kommer ikke i Betragtning i denne Forbindelse.

Nærværende Overenskomst bliver for »Ejendoms-Aktieselskabet 10. Oktober«s Regning at tinglæse som Hæftelse paa de ommeldte Ejendomme næst til Dato tinglæste Forhæftelser.«

Efter at Sagen var behandlet i Byraadets Møde den 17. Maj og sendt tilbage til Udvalget, forelaa nu fra dette følgende Indstilling:

»Forelægges paany Aarhus Byraad, idet bemærkes, at »Ejendoms-Aktieselskabet 10. Oktober« er indgaaet paa, at der i Kontrakterne med Rute-automobilejerne optages en Bestemmelse om, at Vognene fra det Tidspunkt, da Passagen over Ejendommen Graven Nr. 19 er i Orden, kun maa køre til Centralen fra Graven og fra samme ad Rosensgade, samt at Vognene overhovedet ikke maa passere Hjørnet Graven-Mejlgade.«

J. Chr. Møller henviste til den tidligere lange Diskussion om denne Sag. Efter at den var kommet tilbage til Udvalget, havde man haft en Forhandling med Brolægningsudvalget, men nævnte Udvalg var ikke enigt, og da man saa bad det komme med en skriftlig Indstilling, var denne heller ikke enstemmig. Da dette altsaa ikke førte til noget, havde Udvalget atter forhandlet med de Herrer Bach og Withen og opnaaet at faa den foreslaaede Overenskomst forbedret for Kommunen. Naar en Mand havde en Ejendom med Indkørsel, havde han Lov til at køre ind og ud deraf, saa tidt han ønskede, og at give andre den samme Tilladelse, saa dette Forhold var der ikke noget at gøre ved, og det blev derefter Politiets

Sag at ordne Forholdet, som det fandt bedst, idet Politiet havde Ansvaret for Færdselen i Byen, og ikke et Byraadsudvalg. Taleren vilde paa Udvalgets Vegne anbefale Forslaget, som det forelaa.

V a l d. P e d e r s e n bemærkede, at Betingelsen for, at Overenskomsten kunde komme i Stand, var, at der blev nedrevet en Ejendom paa Graven, og Taleren kunde derfor ønske at vilde, om Udvalget havde tænkt paa at spørge Huslejenævnet, som Loven krævede. Forhaabentlig fik man snart Politiloven revideret, men det var næppe heldigt, hvis Politiet alene skulde have Ansvaret for Færdselen i Gaderne.

J. C h r. M ø l l e r antog, at det altid vilde blive Politiet, som havde med Færdselen i Gaderne at gøre, og det var sikkert ogsaa det bedste. Hvis der var noget her at spørge Huslejenævnet om, vide det sikkert stille sig forstaaende dertil, særlig da Nævnene ikke havde lang Levetid tilbage, og der var ikke Spor af Grund til at modsætte sig den foreslaaede Ordning. Det kunde i Almindelighed ikke skade, at et Forslag blev kritiseret, men hvad den foreliggende Sag angik, havde Brolægningsudvalgets Formand vist alligevel beskæftiget sig mere med den end nødvendigt og paakrævet.

V a l d P e d e r s e n havde absolut ikke beskæftiget sig særligt med Sagen, men kun stillet sig uvillig overfor den, fordi Færdselsforholdene blev daarlige ved dette Projekt. Men de Folk, som stod bagved, var for største Delen Forretningsfolk i Aarhus, som boede ude i Skattelyene, og der var ingen Grund for Byraadet til at staa paa Pinde for dem og skaffe dem en Bilstation, saa snart de ønskede det. Hvorvidt Huslejenævnet glat væk gik med til at nedlægge to Lejligheder for at tækkes Beboerne ude i Skattelyene, vidste Taleren

ikke, men det havde i hvert Fald set pæneste ud at spørge Nævnet først.

J. Chr. Møller mente, at Byen maatte være glad ved at faa saa mange Biler hertil, for det gavtede Omsætningen. Udvalget havde forhandlet med Haandværksmestrene Bach og Withen, og de var begge gode Skatteydere til Aarhus Kommune; hvorvidt der saa stod andre bagved, kunde Udvalget ikke blande sig i. Men det var efterhaanden blevet en fast Regel, at Brolægningsudvalgets Formand, rettede en stærk Kritik mod alle de Forslag, der kom fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse; der kunde dog ogsaa rettes saa megen Kritik, at man sad den overhørig, særlig naar Grundlaget ikke altid var lige godt.

M. C. Falk gjorde opmærksom paa, at det ikke var Brolægningsudvalgets Formand, men Taleren, som først rettede Kritik mod Forslaget, og det var begrundet i, at Graven var en meget befærdet, gennemløbende Gade, og der vilde blive farlige Punkter ved begge Ender af Gaden. Nu var Forslaget for saa vidt forbedret, som der ikke blev Kørsel om Hjørnet mod Mejlgade, men saa blev Kørselen jo saa meget des større paa Hjørnet mod Guldsmedgade. Taleren havde hellere set, at der var blevet baade Ind- og Udkørsel i Rosengade, for der var ingen gennemløbende Trafik. Brolægningsudvalget havde stillet sig saa imødekommende som muligt overfor Bilejerne, men kun høstet Utaak derfor af deres Formand; han havde i det hele en mærkelig Opfattelse af, hvorledes man bør opføre sig overfor Byens Udvalg, men nu var han ogsaa fratraadt Stillingen.

Vald. Pedersen vilde til enhver Tid protestere mod Forslag, som kom fra en eller anden Straamand for de Folk, der boede ude i Skatte-

lyene, fordi de ikke vilde betale Skat til Aarhus. Angaaende Kritikken overfor Udvalget, saa havde dette undertiden truffet Dispositioner, f. Eks. Basarbygningerne paa Bruunsbro, som der havde været Grund til at kritisere langt kraftigere, end det var sket.

A n d r. C h r i s t e n s e n havde faaet det Indtryk, at Hr. Vald. Pedersen netop havde interesseret sig overordentlig stærkt for den foreliggende Sag, og ved Sagens tidligere Behandling havde han bl. a. holdt et langt Foredrag om Brolægningsudvalgets Forhandlinger med Bilejerne. Angaaende Færdselen i Graven og Rosensgade havde Taleren ofte kørt gennem begge Gader og regnede Rosensgade for at være den værste af dem, ja en af de værste Gader i hele Byen til Bilkørsel.

J. C h r. M ø l l e r fandt det uheldigt, hvis man skulde køre baade ind og ud gennem Rosensgade. For Talerens Skyld skulde Hr. Vald. Pedersen ikke genere sig for at komme med sin Kritik, for Taleren havde ikke i Aarhus Byraad gjort noget, der behøvede at skjules.

F o r m a n d e n fastslog, at man kunde ikke forbyde en Mand at køre ind og ud af sin Port, og derfor var den foreslaaede Ordning den fornuftigste baade for Selskabet og for Byen, idet der blev bedre Forhold for Boligerne paa Graven, og Færdselen blev fordelt paa to Gader i Stedet for een. Af disse Grunde vilde Taleren anbefale Overenskomsten. Angaaende Nedlæggelse af Lejlighederne skulde jo Huslejenævnet spørges, men det var vist i Orden.

Indstillingen vedtoges.

20. (J. Nr. 323—1923). **Andragende fra Hjælpekassens Bestyrelse om Bevilling af 1000 Kr. til Deltagelse i et Møde i Randers.**

M. C. F a l k pegede paa, at Bestyrelsen for Hjelpekassen Aaret igennem havde et meget brydsomt og utaknemligt Arbejde. Det var selvfølgelig en ret stor Repræsentation, der var Tale om her, men i deres Forening havde de Ret til at sende 15 stemmeberettigede Repræsentanter, og saa ønskede de ogsaa, at de øvrige 6 Medlemmer skulde med, idet de jo kunde høste Udbytte af de forskellige Foredrag ved Mødet. Af disse Grunde vilde Taleren anbefale Byraadet at stille sig villigt overfor Andragendet.

A n d r. C h r i s t e n s e n spurgte, om det var givet, at de alle rejste til Mødet, ellers vilde det maaske være rigtigere at fastsætte et bestemt Beløb til hver Deltager.

F o r m a n d e n fandt det uheldigt at komme ind paa en saadan Ordning.

Bevilgedes.

- 21- (J. Nr. 324—1923). Indstilling fra Skoleudvalget angaaende **Anvendelse af indkomne Skolemulikter.**

Udvalget foreslaar, at Beløbet, 732,80 Kr., udbetales til Foreningen »Kunsten i Skolen«.

Indstillingen vedtoges.

22. (J. Nr. 122—1923). Indstilling fra Aldersrenteudvalget angaaende **Udvidelsen af »De gamles Hjem«.**

K j e l d S ø r e n s e n forelagde Indstillingen og henviste til de tidligere Forhandlinger om Sagen. Aldersrenteudvalget kom med en Indstilling derom i December Maaned, og Sagen gik til Budgetudvalget, som foreslog at stille 300000 Kr. til Raadighed for indeværende Aar. Da alle Bygningsarbejdere var optaget i Foraarsmaanederne, enedes man om at se Tiden lidt an, hvorfor Indstillingen først kom nu. Fra Stadsarkitekten forelaa en Plan, hvorefter der tages fat paa Arbejdet

saaledes, at Funderingen bliver færdig omkring 15. September, hvad man dog muligvis ikke naaede. Sagen var i Orden for de forskellige Kommissions Vedkommende, men hvis Sagen skulde til Ministeriet, vilde der jo gaa længere Tid. Men der vilde altsaa blive taget fat paa Arbejdet nu i Efteraaret, og forhaabentlig kunde man saa fortsætte Vinteren igennem. Taleren vilde paa Udvalgets Vegne anbefale Indstillingen.

Formanden fandt, at det var en meget fornuftig Maade at tage Sagen paa, idet der paa den Maade kunde fremskaffes en Del Vinterarbejde. Taleren vilde blot bemærke, at Tegnningerne til Kommissionerne plejede at gaa gennem Byraadet, men det havde jo mindre at sige.

Indstillingen vedtoges.

23. (J. Nr. 25<sup>7</sup>—1923). **Andragende fra Aktieselskabet »Kasino« om Beværterbevilling med Udsænkingsret.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Bevillingsnævnet kan anbefale, at Andragendet bevilges paa Vilkaar, at Andrageren foranlediger saavel Direktør S. M. Mikkelsens Borgerskab i »Kasino« som et Borgerskab til nedlagt.«

Formanden vilde i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at man i sin Tid havde vedtaget at indskrænke Beværternes Antal i Aarhus til 1 for hver 500 Indbyggere. Dette Tal var nu snart naaet, og hvis Medlemmerne ønskede at gaa videre ad den Vej, vilde det være rigtigst snart at stille Forslag derom. Personlig mente Taleren, at man burde op til f. Eks. 1 for hver 800 Indbyggere.

Indstillingen vedtoges.

24. (J. Nr. 326—1923). **Andragende fra »Dansk Arbejde« om at faa overladt »Vennelyst« den 11. og 12 August.**

Marius Geertsen anbefalede Andragendet.

Kjeld Sørensen meddelte, at Sagen helst skulde til Forskønnelsesudvalget for at faa undersøgt, om Anlægget var ledigt i disse Dage. Forøvrigt plejede Udvalget selv at udleje Vennelyst.

Henvistes til Forskønnelsesudvalget.

25. (J. Nr. 182—1923). **Andragende fra »Stefans-hjemmet« om Fritagelse for Afdrag paa Kommunens 2. Prioritet i »Louisenhøj«.**

Budgetudvalget kan ikke anbefale Andragendet.

Kunde ikke bevilges.

26. (J. Nr. 261—1923). **Andragende om Tilladelse til at inddrage et Beboelsesrum til Butik i Mejlgade Nr. 65.**

Huslejenævnet kan anbefale Andragendet paa Betingelse af, at der bibeholdes en Lejlighed paa 2 Værelser i Forbindelse med Butikken, og at den nuværende Lejer faar anvist en anden Lejlighed i Ejendommen.

Tiltraadt af Udvalget for Bygninger og Inventar. Indstillingen vedtoges.

27. (J. Nr. 304—1923). **Andragende om Tilladelse til at inddrage en Lejlighed i Vestergade Nr. 27 til Forretningsbrug.**

Fra Udvalget for Bygninger og Inventar forelaa følgende Indstilling:

»Da der, hvis Tilladelse gives, bliver nedlagt en 4 Værelsers Lejlighed, kan Udvalget ikke for Tiden anbefale Andragendet«.

Kunde ikke bevilges.

28. (J. Nr. 65—1923). **Byggeregnskab vedrørende Tømrermester P. Davidsens Byggeforetagende i Niels Juelsgade.**

Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse indstiller, at Tilskudet beregnes efter Ejendoms-skyldværdien.

Indstillingen vedtoges.

29. (J. Nr. 2<sup>90</sup>—1923). **Andragende om Dispensation fra Bygningslovens § 21 og Bygningsvedtægtens §§ 12 og 15** for Hjørnet af de Mezas Vej og Kiers Plads.

Anbefaledes.

30. (J. Nr. 2<sup>91</sup>—1923). **Andragende om Dispensation fra W. C. Regulativet for Ejendommen** Hjørnet af Grønnegade og Møllestien.

Bevilgedes.

31. **Andragender om Tilladelse til Udstykning af :**  
a. (J. Nr. 1<sup>13</sup>—1923). Matr. Nr. 2018 a af Bygr.  
b. (J. Nr. 1<sup>13</sup>—1923). Matr. Nr. 109 og 727 af Bygr. fra Marselisborg.  
c. (J. Nr. 1<sup>15</sup>—1923). Matr. Nr. 1 a af Markj. fra Marselisborg.

Anbefaledes.

32. (J. Nr. 1<sup>14</sup>—1923). **Andragende om Tilladelse til Sammenlægning** af Matr. Nr. 1102 d og 1106 af Bygr.

Anbefaledes.

---